

**UCHWAŁA NR XLIII/221/2026
RADY POWIATU W MRĄGOWIE**

z dnia 28 sierpnia 2026 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego konieczności zniesienia ochrony wilka w Polsce, w tym pilnie na terenie Województwa Warmińsko - Mazurskiego.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2025r. poz. 1684 z późn. zm.) oraz art. 10 ust. 5 pkt 1 Statutu Powiatu Mrągowskiego stanowiącego załącznik do uchwały Nr LXXVIII/372/2023 Rady Powiatu w Mrągowie z dnia 26 października 2023r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Mrągowskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.- Maz. z 2023 r. poz. 5475),

Rada Powiatu w Mrągowie uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się stanowisko w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały, dotyczące konieczności zniesienia ochrony wilka w Polsce, w tym pilnie na terenie Województwa Warmińsko - Mazurskiego.

§ 2. Niniejszą uchwałę otrzymuje:

- 1) Premier Rządu RP,
- 2) Wojewoda Warmińsko – Mazurski,
- 3) Samorządy Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady Powiatu

Emil Popowski

Załącznik do uchwały nr XLIII/221/2026

Rady Powiatu w Mrągowie

z dnia 28 sierpnia 2026 r.

**Stanowisko dotyczące konieczności zniesienia ochrony wilka w Polsce, w tym pilnie na terenie
Województwa Warmińsko – Mazurskiego**

Rada Powiatu w Mrągowie wnosi o zniesienie ochrony wilka w Polsce, w tym pilnie na terenie Województwa Warmińsko – Mazurskiego.

Stale rosnąca presja tego drapieżnika na zwierzęta gospodarskie czyni spustoszenie w gospodarstwach hodowlanych. Liczba zagryzionych zwierząt gospodarskich systematycznie rośnie, co generuje duże straty dla rolników. Państwowe rekompensaty często nie pokrywają pełnych kosztów strat (tj. utraconych korzyści z przyszłej produkcji, kosztów utylizacji czy leczenia rannych zwierząt). Ponadto wilki zabijają w lasach dziesiątki sztuk zwierzyny płowej, która ginie w męczarniach.

Wzrost liczebności wilków, liczne przypadki zagryzień żywego inwentarza oraz poczucie zagrożenia wśród mieszkańców i naszych gości to wystarczające argumenty, by całkowicie znieść ochronę gatunkową wilka i potraktować go jako rodzimego drapieżnika, który byłby częścią hodowlanych planów łowieckich, gdzie w wyniku corocznej inwentaryzacji, uwzględniając pojemność łowiska dla każdego gatunku, ustala się kontrolowane plany odstrzałów.

Na poziomie międzynarodowym doszło do obniżenia statusu ochrony wilka w ramach Konwencji Berneńskiej. Dyskusje na szczeblu europejskim dotyczą obecnie możliwości zmiany statusu wilka z ochrony „ściślej” na ochronę „warunkową (zależną od zarządzania)”, co pozwoliłoby na łatwiejsze regulowanie jego populacji w rejonach dużych strat rolniczych.

W Polsce wilk nadal pozostaje gatunkiem objętym ścisłą ochroną na podstawie krajowych przepisów. Najwyższy czas, by także w naszym kraju powrócić do normalności i znieść ochronę wilka, gdyż jego populacja została skutecznie odbudowana, a gatunek ten nie jest już zagrożony wyginięciem w skali kraju.

Zamiast sztywnej ochrony całkowitej, wnosimy by w okresie przejściowym wprowadzić możliwość elastycznego zarządzania (np. kontrolowanego odstrzału redukcyjnego w strefach dużego konfliktu), wzorem krajów skandynawskich. Obecna procedura uzyskiwania zgody na eliminację problematycznych osobników bywa niestety zbyt długa i skomplikowana.